

Årsberetning 1990

Oversigt

Familien.....	4
Fester.....	6
Sommerfesten 3.6.....	6
Holdfest på Bakken 14.6.....	7
Emmys fødselsdag.....	7
Ullas jubilæum.....	7
Hjemmet.....	8
kælderbadeværelset.....	8
Vennerne.....	9
Sommerarrangement hos Gitte.....	10
Ferie og småture.....	10
Sverige med Ole og Kristine d.24.2-27.2.....	10
Sveriges-tur med hele familien.....	11
Uvahult 31.3.905.4.90.....	11
Huset.....	12
Stora Hindsjön.....	13
Stora Hindsjön fra syd og en øde gård.....	14
Søndagsturen.....	15
I \.....	17
Uvasjön.....	18
Store og små göl.....	19
På nordsiden af Alsteråen.....	20
Allgunnen og Kalven.....	20
Forcering af vandløb.....	21
Nordpå uden skinner.....	22
Hjemturen.....	22
Sverige 23.8-26.8.....	23
Sverige 27.9-30.9.....	24
Skjoldnæsholm	24
Essen 21.-26.10.....	25
Troldeeskoven.....	26
London 7-11.12.....	26

Familien

Vi er efterhånden ved at vænne os til, at vi nu kun tre, ja ofte kun to, selv om Flemming ofte kommer forbi.

Ulla har været langt den flittigste i haven og gået der, så såre der var tid og vejr til det, men på grund af travlheden i foråret blev haven ikke sat til, så den har dels lignet en blomstrende egn det meste af tiden, dels kun kunnet give afgrøder som jordbær, hindbær, æbler og masser af (val)nødder.

Ullas projektarbejde fortsætter i forskellige grupper, bl.a. en god konference i Næstved (30.1-2.2). Der er hele tiden noget nyt, der skal sørges for, og det har givet meget ekstraarbejde året igennem, hvor der er brugt 85 dage til kontorvagter.

Jørgen har haft usædvanlig mange jyllandsture i 1990. Det har betydet, at der faktisk hver måned er blevet mulighed for at aflægge Viggo besøg.

Det har også givet mulighed for nogle fælles ture over Storebælt:

Efter sommerfesten har Ulla nogle fridage, og vi beslutter at tage et lille smut til Jylland. Vi ringer til Torben og Ilse, og fik love til at komme at overnatte (6.6). Jørgen skal til Århus, så mens han ordner det faglige besøger Ulla "Den gamle by" og den botaniske have, som ligger lige ved siden af. På vejen ned gennem Jylland fik Ulla lejlighed til at prøve en af Jørgens favorit-restauranter, Huset, i Vejle.

Om aftenen drog vi så til Flensborg, og den efterfølgende dag tager vi det stille og roligt ad den gamle hovedvej. Vejret bliver mere og mere gråt og regnfuldt, men netop som vi har passeret den gamle Lillebæltbro foreslog Jørgen en omvej om Falsled kro.

Ingen opponering! Vi kører gennem det meget smukke landskab, fandt kroen, men må vente til de åbner kl.18. Tiden fordrev vi i bilen med udsigt ud over Lillebælt.

Oplevelsen er alle pengene værd. Omgivelserne er gode, og maden og betjeningen svarer helt til forventningerne. Hvad vi fik? XXX

Et par gange har Christian eller Flemming været med. I juli er Christian således med i Sønderborg, hvor vi er på Sønderborg Slot sammen med Viggo.

Flemming har været med to gange. Den første gang benytter han anledningen til at se på priser på et nyt fotografiapparat i Flensborg - og købe det til laveste pris.

I december efter hjemkomsten fra London starter Jørgen afsted mod Odense og Jylland. Flemming har ønsket at komme med, så der kan blive købt nogle fordelagtige indkøb af øl, vin, marcipan osv.

Der overnattes i Sønderborg og tirsdag aften når vi lige en hyggelig familieaften i Flensborg, hvor Merete giver aftensmadden. Udover os inkl. Viggo, er HH, Reinhardt og Reinhardts mor der også, så snakken går lystigt - og klokken er 02.30, inden den fuldtlæssede bil er tilbage i Herlev.

I sommerferien accellererer hamstringen af fyringspetroleum, hvor der kan spares ca 1000 kr pr 1000 liter. Efter en noget afventende holdning går vi med på spøgen. Vi kan ikke have den minimumsmængde, man kører ud med gratis, så der afhentes i Volvoen på vores tankstation. Dunkene skal leveres tilbage næste dag: der er jo brug for dem. Christian når også at deltage i den lokale dunkpåfyldning hos Kai Dige Bach - og tjene lidt lommepenge.

Det har været Christians første år på RUC. Efter problemer med gruppedannelse osv synes det at gå ganske godt.

Gruppen har valgt at skrive eksamensopgave om Uganda, hvilket indebærer mange og lange diskussioner p.gr.a. statens forskellige udviklingsteorier. Emnet er også stort, litteraturen stort set kun på engelsk, og gruppen rummer flere udlændinge med de sproglige begrænsninger det giver.

I de sidste uger inden den skriftlige eksamen er alt hvad der kan fremskaffes af computere rødgldende, og som sædvanlig skal den endelige udskrivning foretages i sidste time. Den særlige opstemte følelse af endelig at se værket komme ud af laserprinterens på BC en sen nattetime får et alvorligt knæk, da udskrivningen standses af et virusangreb. Skaden begrænses til et par manglende sider - men alligevel. Eksamen består, og ferien står for døren.

Den går sammen med "rødderne" til Nordsverige på kanotur, for at skaffe sig yderligere erfaring inden den store Canada-tur i 1991.

Flemming får i juli (mens han og Mette er på ferie i Østrig og Italien) tilsagn om optagelse på sygeplejeskole til februar 1991. Det er vi naturligvis allesammen meget glade for, og forældrene kan nu en stund tage lidt afslappet på de nærmeste års uddannelsesforløb.

Ulla har søgt om en frirejse, og da det er hendes jubilæumsår, får hun den ikke blot tildelt, men ovenikøbet med ret til at rejse ud over Europas grænser. Med de nuværende charterpriser kan man sige, at det næppe kan betale sig at få frirejser til Europa, med mindre man kender nogen, man kan bo hos. Det drejer sig altså om at komme så langt væk som muligt - men samtidig en destination, hvorfra man kan komme hjem igen. Vi er ikke i tvivl: det må blive Sydamerika igen til foråret 1991. Andesbjergene trækker!

Stor er derfor frustrationen, da det i november går op for os, at SAS advarer sit eget personale mod at tage til Sao Paulo, fordi det er svært at få plads tilbage. Flyveplanerne tages frem, non-stop-flyvningerne vurderes atter. Det ser ud til at

valget bliver mellem Singapore (som udgangspunkt for ture til Indonesien) eller USA (evt. videre til Hawaii).

Årets første familiebegivenhed er Ullas fødselsdag. Den fejres dog ikke specielt i år, ligesom Jørgens fødselsdag senere holdes indenfor familiens snævre rammer.

Flemmings fødselsdag har vi jo ikke længere ansvaret for, men han følger traditionerne og inviterer de to familier sammen i deres nye omgivelser.

På grund af almindelig travlhed har det knebet med at samle vennekredsen så ofte, som vi plejer, så Christians fødselsdag giver os en anledning til råde bod på dette: alle inviteres til fondue.

Julen fejres i år på Amager. Flemming er hos Mettes forældre, far i Flensborg, Bodil og Villy i Jylland. Det er mange år siden, vi har været så få, men det kan så konstateres, at det er ikke antallet, der er afgørende for hyggen.

Bortset fra Christian er gavebytningen reduceret til noget minimalt.

Jørgen når at få begyndt en gang snotnase, som holdt ham i sengen 1. juledag, men han deltager dog i frokosten 2. juledag. Her er inviteret familien Stolpe, som møder fuldtalligt, Flemming og Mette og Mettes far og mor (Jørgen & Ulla) samt lille-søster (Stine).

Nytårsaften hører også til de stille og rolige. Børnene er engageret andetsteds, så det ender op med kun at være de to "gamle" sammen med Bente og Birger.

Fester

Sommerfesten 3.6

Sommerfesten bliver indkaldt til 3.6 (Pinsedag).

Vejret har ikke været særligt stabilt, og efter opsætningen af presenninger lørdag kommer den danske sommerregn, så vi er nødt til at tømme presenningerne for vand flere gange i løbet af aftenen.

Søndag er alt imidlertid, som det skal være med tørvejrs og solskin.

Ulla har indforskrevet et kollegialt, velopfedet lam på 28 kg eller næsten dobbelt så stort som normalt. For en gangs skyld bliver der levnet - endda af køllen.

Årets holdopgave er at lave skibe af bambus. Som sædvanlig er resultatet over al forventning, og morskaben bliver naturligvis ikke mindre, da sødygtigheden skal afprøves på "vores" lille sø.

Fremmødet fra Jylland er beskedent, men Bjarke deltager med sit nye bekendtskab, Helle. Borghilds 70-årsdag forhindrer naturligvis Mogens og Borghild i at deltage (hun fik en fin

signeret festblanket i overstørrelse fra alle deltagerne), men betød også, at vi må undvære Axels harmonika ved bålet om aftenen. Nå, vi klarer nu fædrelandets vemodige sange alligevel. Mandag eftermiddag kommer regnen så tilbage, da vi er færdige med at rydde op og spise rester hen på eftermiddagen.

Holdfest på Bakken 14.6.

Den årlige fest med Ullas nattehold er i år flyttet fra private rammer til Dyrehavsbakken. Maden bliver indtaget på et af spisestederne (ikke noget at prale af) og bagefter fulgtes man i flok til øl- og danseteltet. Det lægger dog en dæmper på udfoldelserne, at man befinder sig på offentligt område og med restaurationspriser.

Emmys fødselsdag

Moster Emmy i Esbjerg har 90-årsfødselsdag d.2.7.

De unge i Esbjerg har arrangeret en fest for hende d.30.6, og familien er mødt talstærkt frem. Det er tankevækkende, at der er en stor del af familien, som man kun ser, når "de gamle" kalder til fest!

Der er lejet udmærkede selskabslokaler, og maden, der er et tag-selv-bord, er fortræffelig. Stemningen fejler heller ikke noget.

Vi bor hos Birger og Lene (Christian er ikke med, da han er på kanotur i Nordsverige) og sammen med dem tager vi dagen efter en dejlig tur til Børsmose strand for at nyde Vesterhavet og samle flade sten til vores bålplads. Det blæser kraftigt, så på grund af sandets flugt må vi opgive at spise i klitterne og i stedet finde ly i plantagen. Men solen skinner og vi har tid til at nyde det og få snakket.

Vi har sørget for at have fri om mandagen, og har aftalt, at vi ville gøre turen hjem som en ekstra udflugt, nu hvor der ikke er udsigt til ferie længe.

Så efter en overnatning i Flensborg og indkøb i City Grossmarkt (det blev nu kun til nogle film) gik turen først til museet på Gottorp Slot. Desværre var flere af afdelingerne lukkede mandag, men der var dog en del gotisk kirkekunst og så naturligvis afdelingen med det gamle vikingskib fra Nydam. Herfra ind til Slesvig, hvor vi så domkirken. Derfra videre til Haitabu, hvor der er et nyindrettet museum, som illustrerer Hedeby's position i vikingetiden. Det er ganske interessant og oplysende, og ikke større end at det kan overkommes.

På den videre fart kørt vi igennem det smukke søområde ved Malente, bl.a. på jagt efter et spisested. Vi ender op i et noget atypisk, tysk spisehus i Lensahn, hvor hr. Nielsen, underholdt os med sine resterende danske gloser.

Ullas jubilæum

Uanset at Ulla ikke har den store lyst til at blive centrum i et stort jubilæums-show, bliver enden dog, at hendes 25-årsjubilæum bliver fejret.

Egentlig er datoen d.2., men fordi mødelokalet i lufthavnen er optaget den dag, bliver det flyttet til d.3 (fredag).

Dagen rummer to arrangementer: det officielle i lufthavnen og vores eget åbent-hus-arrangement.

Vi er inde i en vejrmæssigt stabil periode, og har undladt at overdække terrassen. Faktisk går det hen at blive årets varmeste dag med 30 grader i skyggen.

Arrangementet i lufthavnen er kl.10, og vi fylder vognen med Ulla, Jørgen, Christian, Viggo og Bodil. Desværre er Flemming og Mette på sommerferie.

Vi møder Axel og Tove derude, og kl.10 kan vi med sved på panden og glas i hånd starte. Der holdes tale af Holger Dall, og Axel benytter også lejligheden til at vise sin faderlige stolthed.

Han har også sørget for, at en brandmand foreviger dagem på video.

Fremmødet er i øvrigt pænt: mange kolleger er kommet på deres fridag, teknikerne m.fl. dokumenterer, at der er et nært samarbejde i hverdagen, og der er også mange gaver.

Åbent-hus-arrangement er fra kl.14. Fadølsanlægget er afprøvet, "rødderne" er indkaldt som opvartere og opryddere.

Strømmen af familie, venner og kolleger er jævn de næste par timer, men det lykkes dog at skaffe siddepladser til alle, dels på terrassen, dels ved borde på græsplænen under skyggefulde parasoller.

Traktementet består af salatbord, røget lammekølle, ost (placeret inde i stuen), kyllinger på bålet, snobrød, fadøl og vin. Asger & Addi og Bente & Birger har oprindeligt reserveret d.2, og har derfor andre aftaler, så de må gå til aften, men ellers skal det nævnes at Mogens og Line har taget imod vores invitation - og den største overraskelse: Torben dukker uventet op.

I løbet af aftenen tynder det ud, og den sidste gæst gik ca. 23.00 (Torben).

Alt i alt må vi sige, at det bliver et meget vellykket arrangement, begunstiget af det flotte sommervejr og den store deltagelse (trods ferietid) og gode stemning.

Hjemmet

Mens Jørgen i forsommeren er borte et par dage i Jylland, tager Ulla og Christian initiativ til renovering af **kælderbadeværelset**.

Det gamle vinyl bliver revet af vægge og gulve og VVS-folkene afproppede installationerne. Der er indkøbt fliser til gulvet, og det bliver besluttet at opsætte trykimprægneret profiltræ på væggene. Det viser sig, at vi må til den store tømmerhandel i Måløv for at få den rigtige vare.

Genetableringen stod Ulla næsten for. Hun udjævner gulv, lægger fliser, fuger, og giver en hånd med, da brædderne skal sættes

op. Der må nyt håndvaskarmatur, nye skabe, ny lampe til, men nu er det også blevet husets flotteste badeværelse.

Resten af året er der løbende gjort forsøg på en gennemgribende kælderoprydning, som ved årets udgang ser ud til at ville lykkes. Det elektriske tog er blevet pakket sammen, der er blevet plads til bordtennisbordet og fryseren er blevet flyttet ind i den lille kælder. Det har skabt lidt mere orden i det store kælderrum, som Christian benytter til musikaflytning på sit nye anlæg og dartspils-træning til Klubaftrnerne.

Ulla har også en drøm om et specialbygget, stort drivhus, men med Christians arkitekttegning i hånd opsøger de diverse firmaer med speciale i drivhuse og udestuer, som finder projektet interessant til priser omkring 70.000 kr. Pt. er det projekt skrinlagt.

I stedet er der blevet bygget to kompostbeholdere i baghaven til at få bedre styr på komposteringen end den gamle gitterbeholder.

Christian har i løbet af sin sommerferie nået at imprægnere det meste af huset (selv facaden mod gaden, som aldrig har fået noget). Det har pyntet!

For mange år siden har vi et maleri af Mogens Andersen hjemme med henblik på at købe det. Det forestiller blomstrende gederams. Imidlertid har vi ikke en rigtig plads til det den gang, så det gik tilbage, hvilket vi i årene efter ofte har beklaget.

Da billedet pludselig dukker op igen og er til salg, gør vi et nyt forsøg, og finder faktisk nu et velegnet sted - og køber det. I øvrigt har vi tidligere på året indkøbt et litografi af Sven Saabye, forestillende et træstød.

Vennerne

D. 2.5 bliver vi inviteret op til John og Solveig, og der er rigtigt dækket op udenfor i det gode vejr. Anledningen er angiveligt, at John og Jørgen traf hinanden første gang for 25 år siden (og det er der jo god grund til at fejre), men ligeså væsentligt er det, at det er ders bryllupsdag.

Evas konfirmation fejres St.bededag 11.5, og som sædvanlig får vi os tilkæmpet en siddeplads i kirken. Festen bliver afholdt hjemme under hyggelige former. Vi underholdt med en tegneserie om Evas meritter, som vi har oplevet dem.

Villy og Bodil er meget engageret i Round Table, og i år er det den danske afdeling, der skal sørge for det årlige klubarrangement. Vi tilbød at hjælpe med overnatning, og d.24. afhenter vi så vores gæster på det aftalte mødested.

Det er Herman & Baukje Dokkum (arkitekt og læge) fra Holland og Carl-Gustaf & Agneta Dock (landmand og sygeplejerske) fra Sverige. Vi har det ganske hyggeligt sammen og fik også gået en

tur i vores smukke omgivelser, inden der er sammenkomst hos Bodil og Villy.

Dagen efter deltager vi festarrangementet på Sølyst, og alene omgivelserne er en oplevelse. Der er god mad, underholdning og diskotek til ud på de meget små timer, og masser af snak med deltagere fra England, Tyskland, Holland og Sverige.

Der er revy om lørdagen, hvor drengene er opvartere og opvaskere, men hvor vi bliver hjemme.

Søndag morgen har jeg fået lov til at låne BCs kantine til den afsluttende brunch. Alt i alt er det nogle skægge dage med udveksling af bitter og snaps.

Sommerarrangement hos Gitte

Axel har en søster, som vi normalt ikke ser meget til. Hun har besluttet, at hun ville prøve at samle familien en weekend. Det lykkes at få samlet en stor del i weekenden 21.6-22.6.

Arrangementet løb af stablen hos Gitte og Helmuth i deres gamle hus i udenfor Nykøbing Sj. Alle har medbragt telt, mad og drikkevarer, og spisningen foregik også ude på plænen i deres store villatelt.

Axel og Tove kører med os med Christian som chauffør, og vi har nogle yderst fornøjelige timer sammen. Heldigvis har Jørgen taget en ramme ekstra pilsnere med på trods af Axels dispositioner.

Vi bliver ved til langt ud på natten, men vejret er virkelig med os. Søndag morgen efter morgenmaden vandrer vi så ned til stranden og fik et bad i Kattegat. Stranden her er fantastisk god med klitter og sandbund helt ind. Det blæser en del, og vandet kan have været varmere, men det er faktisk helt forfriskende - og alle er med på spøgen. Efter en god frokost tager vi så afsked med alle de behagelige mennesker.

På vejen hjem fik Ulla den ide, at vi må have ål på den gamle færgekro - og det fik vi så, selv om Axel ellers ikke skal have mere at spise den dag.

Vel hjemme fra London er der til dagen efter hjemkomsten (15.12) aftalt **damejulefrokost**. Heldigvis skal vi blot sørge for brød og våde varer. Fremmødet er i år ganske beskedent: Addi, Lis, Jette, Ghita og Bodil (som går til anden fest), og det er kun Kurt, der kommer for at holde Jørgen ved selskab.

Ferie og småture

Sverige med Ole og Kristine d.24.2-27.2

En tur til Tomtebo i februar skulle give os mulighed for at prøve svensk sneføre, og Ole og Kristine har glædet sig til at vise os landskabet i vinterdragt. Men sådan skulle det ikke gå. I stedet for at fare på ski (hvilket vi aldrig har prøvet) henover moserne, tog Ole os på en farefuld færd med rige mulig-

heder for "sok". Vi gik tværs over en højmosse, og den var bestemt ikke bundfrossen, men ved springe fra tue til tue lykkedes det os faktisk at komme nogenlunde tørskoede gennem turen.

Det er i øvrigt fantastisk rart at komme til "vores eget" gæstehus og finde det opvarmet med brændeovnen tændt.

Sveriges-tur med hele familien

Uvahult 31.3.90-5.4.90

Forårsferien 1990 gik til Sverige, og denne gang bliver det virkelig forår: mens vi er der, bliver knopperne på løvtræerne større og større for hver dag, og midt på ugen skifter birketræernes trækroner fra det karakteristiske rødlige skær til lysegrøn.

Efter vores tur til Frankrig har vi en tilgodeseddel hos NOVASOL, som giver os 10% afslag på prisen på lejemål i 1990, og det er jo også værd at tage med.

Det er svært at beslutte sig for et område og dernæst svært at finde huse, som udlejes på denne tid, men valget bliver Småland nær Alsterbro (vest for Kalmar). Det er et område, som ikke er specielt højtbeliggende (100-150 m), men der er en del søer og så naturligvis skov og skov. Ønsket om at udvide kredsen fører til aftale med Christian, Flemming og Mette - og ret så væsentligt - Axel og Tove, så der er sikret hjemtransport, når vi andre skal fortsætte ferien.

Jørgen er forhindret i at holde ferie i den uge, hvor Ulla er sat ud til ferie, men han kom hjem torsdag aften fra Jylland med friske forsyninger af øl og vin.

Ulla har vekslet penge og købt ind, så fredag formiddag bliver der pakket, så vi kan køre ved 11-tiden med Christian ved rattet.

Axel og Tove skal så hente Flemming og Mette om eftermiddagen og følge efter.

Af praktiske årsager har Axel fået den inkluderede fægebillet (5 personer), og vi andre har afkøbt Hjortespring fjeld- og æventyrklub deres resterende rabatbilletter til færgen. Dem fik vi imidlertid ikke brug for, da en af Christians studiekammerat sad i billetlugen og lod os slippe igennem.

Det er friskt blæsevejr, men ellers fint kørevejr, da vi kører den slagne vej ad E4. Et forsøg på at finde vores ungdoms hytte i Loshult for at fremvise den for Christian mislykkedes.

Vi har planlagt, at vi skal skaffe os et kort og købe kartofler på vejen op. Vi konkluderede, at Växjö er for stor en by at handle i, så vi fortsatte til Älgshult, som på kortet så rimelig stor ud, men som i virkeligheden ikke fylder meget: der er et par små selvbetjeningsbutikker, - og ingen steder har man kort. Det viser sig senere, at vi skal helt til Nybro, for at finde

en boghandel og et kort.

Vi passerer Kalvrås, som er en af de mange kirker med fritstående klokkestabel og i øvrigt et seværdigt eksteriør.

Vi finder huset uden besvær, men taget i betragtning, at vi jo gerne har boet i en "rigtig" smålands-stuga, så er det lidt skuffende at se en renoveret version med påsatte eternitplader. Stedet hedder på kortet "Fällan" og består af familien Sjögrens bolig, en gård med den på egnen karakteristiske vinkellade plus endnu en lade til garager, hestestald, både og maskinpark.

Det hus, der lejes ud ligger overfor deres bolig, og det svarer i øvrigt til beskrivelsen.

Konen kommer straks, vi anduver og viser os rundt. Hun fortæller, at de på grund af uheldige erfaringer nu har besluttet sig for at tage depositum på 300 svenske kroner, når folk ankommer. Rimeligt nok - om end det er første gang, vi har oplevet, at man har benyttet sig af sin kontraktlige ret.

Efter at have fundet ud af lokalefordelingen, redt senge og fået indrettet os samt fået lidt at leve af, gik Ulla og Jørgen på den første ekspedition dels til Uvafors (for at plante et dannebrogssflag ved gården, hvor man skal dreje), dels den modsatte vej forbi gården og ind i skoven.

På denne første vandring noterer vi for første gang, at der ikke blot er et væld af almindelige hvide anemoner, men næsten ligeså mange blå. Det er også første gang, vi opdager store flokke af fugle i størstørrelse, der i flokke flyver fra marken og derefter fra trætop til trætop. Sidst på ferien og med hjælp af kikkerten afsløres, at der er tale om sjakker.

Næste hold er først forventet ca.20.30, så stor er glæden og overraskelsen, da Axel stod foran huset, da vi vender tilbage ca 19.30, og vi dermed alle er samlede.

Det betød, at vi kan komme til at spise væsentligt tidligere end forventet. I stadsstuen står et lille rundt bord (to halvdele med hver fire ben), og ved hjælp af et par ekstra bordplader, som bliver fundet frem, giver det rigeligt giver plads til os alle.

Maden er hurtigt parat, da vi har valgt store, lækre bøffer til denne første aften. Husets knive er måske ikke de skarpeste, så nogle benytter sig af deres medbragte vildmarksudstyr. Bortset fra lidt rødvinsspilleri, som omsider fik gjort kål på Axels aldersstegne, gule skjorte, nød vi maden og snakkede lystigt. Ikke mindst er Axel i hopla, og nåede at indtage sin part af de ædle druer.

Senere på natten er samme herre ved at vælte huset for at finde sig selv og toilettet. Lørdag morgen forlød det, at nattens sygdomsfænomen nok skyldtes overanstrengelse.

Huset

Vejen op til gården og huset har flot stengærde det meste af vejen. Det gælder generelt for området, at markerne er omkranset af flot stablede gærder. Stenene passer sammen som mursten, og mellem de to kunstfærdigt opbyggede "mure" er der

så plads til at deponere de næste mange, mindre sten, som man får op ved dyrkningen.

Huset er i to plan med to store og et mindre soveværelse på første sal, og selv om der står, at det er beregnet til 7-9 personer, kan der sove mange flere. Om det så er bænken ved bordet i køkkenet, er det en dobbeltseng.

Ulla og Jørgen tager det lille værelse, Christian en stue, idet der udover et meget stort køkken (med elektrisk komfur og stort køleskab) og badeværelse, er hele to store opholdsstuer i stueplan. Huset har centralvarme, og bliver forsynet med varme fra ejerens hus, som ligger overfor.

Huset er indrettet med en blanding af gammelt og nyt (bl.a. farvefjernsyn), nøgent lys i loftet (ikke så meget som en bordlampe), et par fotografier dels af gården set fra luften dels af et ærværdigt og stræbsomt ungt ægtepar fra omkring århundredskiftet (manden med vokset skæg og håndbroderet slips).

Skabene indeholder tilsyneladende resultatet af års opkøb på de lokale markeder samt udrangerede sager fra ejeren, men bortset fra rædslerne er der også nogle smukke ting imellem.

Et særligt indslag i besøget er gårdens mange katte. Der er vel 5-7 stykker i forskellige farver, men fælles er, at de er relativt små. Mere specielt er, at flere af dem har meget korte eller næsten ingen hale - og at de er født sådan. Navnlig har vi megen fornøjelse af en helt grå kat, som trofast bliver ledsaget af en helt sort kat. Ikke så snart stårkøkkendøren åben, før de er på sightseeing, og kælent stryger sig op af benene på én.

Den ene eftermiddag underholder de os, da vi har sat stole udenfor i solskinnet, ved balancerende at lege på raftehegnet.

Huset er sidste hus før skoven, og der er fra køkkenet direkte udsigt ind i den tilhørende skov bag stengærdet, som afslutter grunden. Her kan vi følge fuglelivet og kattenes jagt på fugle og citronsommerfugle. Der er flest bogfinker, men også musvitter og rødkælke.

På gården er der malkekøer og høns, men der er også en hestefold til de to små, lyse heste. En af dagene opdager vi pludseligt, at vi har fået hestebesøg. De er åbenbart kommet ud af indhegningen, og da leddet ikke er lukket til grunden, er de vandret herop for at smage på græsset, og de er absolut ikke til sinds at lade sig indfange, så de løb dundrede rundt om huset, da de skal indfanges.

Stora Hindsjön

Flemming og Mette har sørget for indkøbene til morgenmåltiderne (thebirkes, æg, bacon, gammel dansk osv), som bliver indtaget,

inden vi starter vores vandretur. Meget praktisk kan vi alle sidde i køkkenet, hvor bordet har hollandsk udtræk i begge ender.

Solen skinner fra en skyfri himmel, og det er dejlig varmt (ca 18°).

Det viser sig i praksis, at de to søer, Uvasjön og Stora Hindsjön, forbindes med hinanden af Alsteråen, og der er kun et sted, den kan passeres, hvilket giver kraftige begrænsninger, når vandreturene skal planlægges.

Målet for vores første tur bliver til Stora Hindsjön, som ligger lige ved Uvaholt. De heste, der hører til på den næste gård, er kommet af stalden, og følger os nysgerrigt, da vi passerer. Det er nogle lyse heste med klippet manke, som viser sig at være en almindelig hesterace på egnen.

For ikke at skal gå på vejen hele tiden, forlader vi denne ad et spor, som fører over en stor rydning, - men også ned til søen, som er skovkranset og med små beboede øer.

Der er ikke længere vej eller sti, så vi fortsætter gennem skoven langs bredden (så godt som det nu lader sig gøre for mere sumpede stykker), indtil vi kommer til en lille stump græsmark (vores "campingplads"), hvor vi kan sidde og nyde udsigten udover søen og ind til det sted, hvor man første gang ser søen, når man kommer ad landevejen.

At vi ikke har været ude før mærkes, da vi konstaterer, at vi det egentlig er her, vi skal have haft vores formiddagsøl, men vi har ikke tænkt på at få proviant med.

Under de varme sten finder vi de lokale snoge, som også gerne vil have lidt solvarme.

Vi følger sporene fra marken op gennem skoven og kommer ad bagvejen gennem en lille gård og følger så vejen hjem. Der er tale om en grusvej, og der er faktisk kun helt lokal trafik på den, hvilket vil sige, at man kan gå i fred og ro.

Stora Hindsjön fra syd og en øde gård

Efter frokosten starter næste ekspedition. Vi er nu blevet forsynet med et middelmådigt kort over Nybro kommune, venligt udlånt af familien Sjögren, men her er dog aftegnet den lokale vandretur, "Dackerleden". Først går vi til Uvafors, hvor Alsteråen løber ind i Stora Hindsjön ved en opdæmning. Et elektricitetsværk af ældre dato ligger her. Vejen går over dæmningen, hvor man altså har smuk udsigt til vand på begge sider, og en vandstandsforskul på ca 7 meter.

Turen fortsætter ud til landevejen ved Ekelund, og efter et kortkrigsråd beslutter vi os for ikke at gå til søerne syd for landevejen, men at tage turen op til sydsiden af søen og derfra hjem.

Afmærkningen af stisystemet er ikke imponerende, men efter etpar kilometers vandring på landevejen, finder vi en indgang i

skoven.

Det er en ganske køn tur. Til forskel fra en dansk skov er selv en nåleskov grøn af græs og navnlig mos i underskoven, og der er normalt plads til, at man kan færdes oprejst og ugenert mellem træerne. Skoven er fuld af fuglesang (først og fremmest bogfinker), og der ligger bearbejdede kogler allevegne. Flere gange snyder de store, bevoksede klippeblokke en til at tro, at der ligger et lille hus.

Turens hovedoplevelse er, da vejen gør en afstikker til et nedlagt brug, "Leranäs", med hovedhus, stor, flot lade og endnu et gammelt hus, som er under restaurering. Det ligger i bunden af en vig og har en pragtfuld naturgrund på pynten, hvor man virkelig kan få et indtryk af søen. Herfra mangler vi igen en afmærket vej, men efter at have fuldt bredden et stykke vej finder vi atter nogle hjulspor, som vi kan følge. Vi bemærker, at der med mellemrum sidder blå plasticstrimler i grenene, og det er åbenbart erstatningen for en egentlig afmærkning.

Stien munder ud ved Uvafors, og turen kan gå tilbage til Uvahult, hvor Tove og Axel skal stå for dagens dinner.

Den er forberedt i god tid, idet de to ænder er sat til langtidstegning, inden vi gik. Med en vis bekymring konstateres det, at huset i vores fravær er blevet fyldt med en fed røg - og at ænderne mod forventning allerede er ved at være færdige, så for ikke at gøre dem helt sorte, beslutter vi os for ikke at forlænge stegetiden yderligere.

Lad det være sagt straks, at det bliver et velsmagende måltid. Det er kun nogle dele, der er blevet lige vel udtørrede, men der er lækker fars og rødkål (og kængurovin) som til juleaften. For at gøre illusionen fuldstændig, har Tove ovenikøbet produceret sin berømte ris á la mande. Her trådte Mette til og prøvede, hvad det vil sige at skal piske flødeskum med et godt, gammeldags piskeris.

Trætte og mætte går flertallet tidligt i seng, mens de mere ungdommelige sætter sig foran TV-apparatet til nattens grufilm.

Søndagsturen

3.1 Fiskegöl og Rammsjön

Sandelig om ikke også søndagen viser sig fra sin bedste side med varmt solskinsvejr.

Der, hvor vej og sø mødes, har Axel ved ankomsten set et skilt med vandringsfolk. Det går vi efter - og finder det også, efter vi først er ved at gå ind ad en større skovvej med "Stäng grinden". Vi kommer nu til at gå inde i skoven langs Flakegöl til et sted, hvor Hindab løber ind i en indsnævring dannet af en stensætning. Her nyder vi vandets brusen en kort stund, inden turen fortsætter gennem skoven langs Rammsjön og helt ud til landevejen (fra Skogshult). Inden vi kommer til landevejen har Flemming, som bærer ølrationen, beordret hvil (kl 11).

Ifølge kortet skal man kan komme nordpå langs Lille Hind-sjön, men først skal man igen traske et stykke på landevejen.

Her kan man så nyde birketræerne og flagspætterne, der fore-

tager testboringer.

Vi forlader vejen langs søens østlige bred - for at konstatere nogle få hundrede meter inde, at her er sommerens badeplads med badebro mm, hvor Axel kan afprøve rutschebanen. Bortset fra den kønne udsigt er der ikke mere at komme efter, så vi returnerer, men krydser nu landevejen for at tage en markvej, der ligger direkte overfor det sted, hvor vi gik ind.

Vi passerer et par af de traditionelle svenske pigtrådshegn, og efter et par marker får vi så forbindelse til en egentlig markvej. Her er viber på markerne, og flere forladte og forfaldne småhuse, som ligger og venter på en kærlig hånd. Vi bliver helt automatisk ført tilbage til vores oprindelige sti og ved et par af de utallige stabler med afhentningsklart træ, får vi vores velfortjente strabadspilsner.

Frokosten indtages planmæssigt omend lidt sent. Der er aftalt tidlig middagsmad, så det arbejdende folk kan komme hjem til borgerlig sengetid. Mens Flemming og Christian spiller med en tøjbold, de har fundet i gemmerne, går "de gamle" en tur forbi laden og ind i skoven ad Södra vägen. Her møder vi ejeren, som er ude at fælde og hente træ. Efter nogen tids vandring gennem skoven, når vi til en stor rydning, men da der ikke er klare tegn på en fortsættelse af stien, - og da vi ingen kort har, vender vi atter om.

Ved vejens begyndelse er der sprængt i klipperne for at udvide vejen, men trods ihærdig søgen finder vi ikke håndterlige stykker med borehuller, som vi kan levere til Christian som kompensation for den, han mistede for et par uger siden på kanotur herovre.

Mens maden forberedes, får Christian lov til at køre en prøvetur i Datsun'en for lige at lære den at kende, inden han med Axels velsignelse skal befordre den gennem Sverige.

Middagsmaden indtages i god ro og orden, og lidt efter 1730 kører den fuldt læssede bil af sted i en støvsky.

3.2 Genvejen til Hindsjö

I brochuren står der, at der er 1200 m til vand (og båd og fiskeret), så en rimelig opgave er jo at finde såvel vej som sø, der passer til beskrivelsen. I de sidste solstråler begiver vi os ud gennem baghaven, hvor der er en skovvej. Den viser sig ovenikøbet at være meget smuk. Der er et myldrer af hvide og blå anemoner, og der er en veritabel fuglekoncert. Efter kort tids vandring kommer vi til vores overraskelse ud nogle få meter fra det sted, hvor vi er begyndt turen langs Flakegöl (det brede led med "Stäng grinden", hvor vi oprindeligt har en idé om at gå ind).

Vi fortsætter nu videre ad landevejen med henblik på at komme til at gå langs østsiden af Flakegöl, hvor vi tidligere har set, at der ligger en lille hytte. Det er rart, at have et mål. Det varer imidlertid længe, inden der er nogen vej, der fører nordpå, og den vi omsider følger, går ikke ned til søen, så vi

vender om og går mod den nedgående sol samme vej tilbage til oprydning og opvask.

I "glasriket"

4.1 Boda

Mandag morgen vækkes man atter af fuglesang og kan se ud på den blå himmel. I dag skal vi have fat i et kort, så vi ved, hvor vi er!

Nærmeste by er Alsterbro, som er en lang tarm af en by, og turen til Nybro er ikke specielt spændende. Vejene er snorlige, og landskabet i øvrigt fladt. Man kan konstatere, at en ret stor del af husene her på egnen er malet gule, og det gælder måske ikke mindst de nyere.

Nybro har på moderne svensk vis et gågadeområde med tilhørende brolagt torv. Den virker moderne, og vi finder en boghandel, hvor vi kan købe "Gröna Kartan" over området. Vi får det i øvrigt udleveret plano (formedelst 34 kr.). Det er desværre sidst rettet i 1984, og selv om det er det stor hjælp, at man kan se højderygge og vådområder, syntes vi efter at have brugt det, at der manglede en del vejmarkeringer.

Da der er en Q8-tank, benytter vi lejligheden til at tanke op, inden vi fortsætter. Nu da vi er kommet i bilen, kan vi lige så godt gøre vores bilfærden færdig, og det ville jo være urimeligt ikke at opsøge nogle af de berømte glasværker, nu hvor vi befinder os midt i "glasriket".

Turen går først til Boda. Det viser sig at være en ganske ubetydelig by af størrelse. Lige ved indkørslen til byen ligger der en lille elv og en sø, og forsynet med vores formiddagsøl går vi det lille stykke til søen. Her kan vi nyde udsigten til både et par stolte svaner og en hel armada af sorthovedede bramgæs, som svømmer rundt, indtil de forsvinder mellem sivene til den tilstødende sø.

Kun et lille stykke vej fra den restaurerede vandmølle, hvor vi har parkeret, ligger en flagsmykket bygning, så vi lader bilen stå, og går dertil. Det viser sig at hedde Boda Nova, og her er ganske rigtigt glas til salg - omend slet ikke det, vi har forventet, så vi går hurtigt igen.

Oppe for enden af vejen kan vi se selve Boda glasbruk, så vi fortsætter og kommer kort efter til endnu en glasudsalg, og det er mere vores stil. Her står det altså: vaser, kunstglas, drikkeglas og glasservice.

Efter at have set på glas med pålagte farver og flere forskellige vaser, træffes beslutningen: indkøb af flerfarvet vase. Naturligvis ikke en af dem, der står på hylden, men den der er anvendt som salgsdekoration, og som står med lysegrønne kviste øverst på reolen. Det løses enkelt ved at grene og vand skifter vase - og vi kan fortsætte.

På næste hjørne er der en lille, privat glashytte, som i øvrigt ejes af 3 danske kunstnere. De har også mange pæne ting, og her er salgsløkal og produktion i forbindelse med hinanden, så man

umiddelbart fra udstillingen kan se kunstnerne sidde og arbejde.

Ud over glas sælger de i øvrigt også ikoner.

Vi opgiver at gå ind på selve Boda Glasbruk, og fortsætter i stedet til Kosta.

4.2 Kosta

Kosta er en større by, og Kosta Glasbruk langt større. Det er grundlagt i 1742, og Kosta er tilsyneladende mest kendt for sit krystalglas, men har altså også alle de former for glas, vi forbinder med svensk glaskunst.

Fabriksområdet er rimeligt stort, bygningerne gamle træhuse, lige med undtagelse af salgslokalerne, som her er alvorligt store.

Udvalget er også større, og navnlig kan man her købe 2. sortering til rimelige priser. En lille "er-den-ikke-kær"-vase og supplement til avocadoskåle købes, inden vi går ind i glaspusteriet og får repeteret dette spændende håndværk. Ikke mindst arbejdet med flere farver glas er spændende at iagttage. Der hersker ro i lokalet, ingen spørger til os, så vi kan blot gå rundt og iagttage processerne - og en kunstnerinde i flagrende gevandter, som diskuterer med glaspusterne. I tilknytning til fabrikken er også en udstilling af dels Kosta-arbejder gennem tiderne og dels nyere kunstglas. Meget spændende og meget forskelligt.

Vi er også lige et smut inde at se gravørerne arbejde. Der graveres dels i drikkeglas og skåle, men også mere skulpturelle ting, som f.eks. Jonas i hvalen, delfiner, bjørne mm, hvor den tredimensionelle virkning afgøres af graverings dybde.

Selv om vi passerer Orrefors på vejen hjem, beslutter sulten, at det kun bliver det stedlige Konsum-marked, der skal besøges for at købe æg og mælk.

Turen tilbage er rigtig pæn, bl.a. langs Orranäsasjön, og vi kommer ad "bagvejen" tilbage til huset.

Uvasjön

5.1 Uvasjön

På et tidligt tidspunkt har vi spurgt, om man kan komme til Uvasjön, som ligger sydvest for vores bopæl, og svaret var, at vi blot skal gå lige gennem skoven, til vi kom til jernbanen og så følge den.

Nu da vi har fået et kort, kan vi se, at der faktisk ligger en nedlagt bane, så vi beslutter os for at tage turen ad vejen til "Sundet". Vi troede faktisk at denne vej kun gik til den hytte, man kan se fra vejen, men det viser sig nu, at der ligger flere, absolut velholdte "stugor" på denne korte strækning. Da vi er gået over grunden på "Sundet", som er det sidste hus på markvejen, finder vi et spor, vi kan følge, og kort tid efter kommer de umiskendelige kendetegn på en jernbanedæmning.

Det er ganske underligt at stå her midt på den nedlagte bane-strækning: dels er stien snorlige i begge retninger, dels er den naturligvis helt vandret. Vi går med den nedgående sol i

øjnene og kommer ganske rigtigt kort tid efter til Uvasjön. Vi er nede ved et par mere eller mindre faldefærdige hytter, der ligger i vandkanten, og vi er lige henne at se, hvor banelinien skærer gennem en lille vig, inden vi vender om og beslutter os for at gå samme vej tilbage. Tilbage på strækningen op mod grusvejen beslutter vi alligevel i stedet at gå kompasgang tilbage til vores hytte. Det går også uden problemer, bortset fra, at man er nødt til at holde sig uden om de våde områder, som normalt kendes på lang afstand ved, at her er gran- og fyrretræer skiftet ud med birketræer. På den måde kommer vi længere vestpå end planlagt, og kommer faktisk op på den rydning, hvor vi vender om i søndags med Axel og Tove.

Store og små göl

Det er nu på tide at få afprøvet den tur syd for landevejen, som vi opgav i lørdags.

Vi beslutter os for at tage bilen og køre de første kilometre, som vi allerede har set flere gange, og vi sætter den inde på den skovvej, hvorfra vi vil starte.

Her er til en forandring masser af dyrespor på vejen, men vi ser dog ingen dyr.

På tangen, hvor Lille Göl ligger op til Stora Göl, ligger en "koja", som har pragtfuld udsigt til begge søer. Huset har som trofær sat elsdyrgevirer over døren, så elgene må jo findes, selv om vi er begyndt at tvivle. I øvrigt ser man ingen autoriserede elsdyrskilte ved vejene i området, så selv om vi mener, at vi har set ekskrementer, er der nok ikke så mange i dette område. Vi kommer til endnu en stor rydning, hvor vi sætter os og nyder solen og vores pilsner. Rydningerne har deres egen spændende charme, fordi de giver mulighed for at se det "nøgne" landskab. Det er utroligt så mange, så store og så forskellige sten, der er spredt i Småland. Til gengæld er rydningerne ikke så behagelige at forcere, fordi alle grenene fra de fældede træer normalt blot er efterladt.

Vi følger sådan set "Dackerleden", men da den går sydover, er vi nødt til at finde en vej, der kan føre os tilbage rundt om Store Göl. Der er ingen autoriserede stier vist på kortet, så vi lader os lokke af et skilt, hvor der står, at der er "Markryddning på gang". Det viser sig at være en god udvej, og vi bliver ført uden om de våde områder, som vi godt kan se, ligger imellem os og vores mål. Et stykke af turen er det dog nødvendigt at bruge kompasset, for at være på den sikre side, fordi sporene forsvinder for os i rydningen.

På kortet er nævnt adskillige "kär", og ved "Sågkvarnsjärret", ligger "ruinerne" af et bjælkehus, hvor man tydeligt kan se konstruktionen med udhugninger, der fastlåser bjælkerne, og meterlange "dyvler", der er med til at sikre, at bjælkerne hænger sammen, f.eks. ved vinduespartier.

Da vi kommer ud til landevejen, er der desværre et par kedelige kilometre ad landevejen tilbage til bilen, men heldigvis er der

kun meget lidt trafik på vejen.

På nordsiden af Alsteråen

Siden Ulla første gang stod ved Uvafors og kan se ud på klippepyntene bag den store, hvide villa (med den irske sætter), har det været et ønske at komme derud. Det kan man jo passende bruge en eftermiddagstur til. Ned til Uvatorp, som ligger lige før Uvafors - og så bare igennem over rydninger og ad dyreveksler. Og da vi når Alsteråen, har det også været umagen værd. Det ser rigtigt spændende ud, som åen snor sig omkring flere småøer.

Desværre er vejret på dette tidspunkt blevet overskyet med tendens til at virke truende mørkt, - uden at der dog sker noget. Vi skal naturligvis helt ud på klippepynten bag de to små øer, og turen hertil foregår på grundfjeldet, som rejser sig flere meter skrånende op, og som her kun delvist er dækket af mos og lav. Vi skal også lige hen og have et kik ind mod Uvasjön, og atter sidder vi på det nøgne fjeld og betragter natursceneriet.

På tilbagevejen frister et par spor med mærker af trætransport gennem terrænet, og bortset fra at det viser sig at skære en stor trekant af vores hjemtur, kommer vi rigtig højt op i forhold til det omgivende terræn (ca.135 m) med deraffølgende flot udsigt over mod Uvasjön, inden vi når op til en stor, moderne gård.

Allgunnen og Kalven

8.1 Bönemåla

På kortet har vi ved Bönemåle opdaget nogle signaturer på kortet, som angiveligt skal betyde botaniske/geologiske seværdigheder.

Der er 4-5 af dem, så da vi alligevel har besluttet os for en køredag, og det ikke er ret langt fra hovedvejen, gør vi denne afstikker.

Vi finder aldrig ud af, hvad det er, der er seværdigt, men vi får en god vandretur ud af det og ser endog to dådyr, som går fredeligt og græsser på en mark. Heldigvis har jeg ikke foto-grafiapparatet med, for jeg ville aldrig have nået at få det frem, før de er flygtet ind i skoven. Turen ligner ellers de andre skovture, men har den store fordel, at turen ender nogle få meter fra det sted, hvor vi oprindeligt satte bilen. Det er i øvrigt herfra, vi samler olden, så vi kan så svenske egetræer i Herlev.

8.2 Uddevallshyltan

Herfra går turen mod Uddevallshyltan, som ligger i bunden af søen Algunnen, og som på kortet ser spændende ud, fordi Alsteråen skal klemme sig igennem her.

Turen går ca 9 km gennem et tæt skovområde. På et tidspunkt har der været en lokal jernbane også her, for vi passerer midt i det hele et sted, hvor skinnerne, men ikke markeringsskiltet,

er fjernet.

Mens vi kører skifter vejret pludselig fra sol til mørkeblå skyer, og det sidste stykke til Uddevalthyltan kører vi i snevej!

Da vi kommer frem bekræftes vores formodninger: her er smukt, og omkring gennemløbet ligger 5-6 smukke huse/gårde .

I løbet af 20 minutter skiftes de snetunge skyer ud med lyseblå himmel og strålende sol, så vi kan fortsætte vores planlagte tur: vandring langs Alsteråen ud til "Kalven". Det er åbenbart et meget besøgt fiskested, for de blå vejskilte viser sprallende fisk.

Det er en rigtig dejlig tur, hvor man virkelig går langs åen et langt stykke. Vi følger den vestlige vej ud til Allgunnen, som den meget store sø hedder.

Da vi når ned til søen, og kan vi se ud over den meget lange sø (dvs. det er faktisk kun en del af den), opdager vi, at ude på en af de små holme holder et fiskeørnepar til i toppen af et træ, hvor der ligges på rede.

Videre går turen lidt mere ubekvemt og uafmærket til "Kalven", som er grundfjeldet, som står stejlt ud mod bredden og med tilhørende, efterladte vandreblokke placeret ovenpå. Smukt er det. Derfra har vi lidt svært ved at finde den rette vej, men man bliver øvet i at se selv svage spor - hvadenten disse er skabt af mennesker eller dyr.

Da vi er kommet tilbage til bilen og har fotograferet gennemløbet i solskin, fortsætter turen herfra langs vestsiden af søen (som man dog ikke kan se for bare skov) op til Mjösjö - atter en naturmæssig oplevelse. Her så vi endvidere et at de mest velholdte og smukkeste huse ("Höjahyltan") på vores tur.

Forcering af vandløb

Allerede om lørdagen, da vi er ved Hindab-åen, har Ulla en idé om, at den må kan krydses.

Vi går gennem Sjögrens skov til Rammsjön og videre til lige før Flakegöl. Fra hver bred er her resterne af en stensætning, men det manglende stykke er for bredt til, at man kan springe sikkert over, og dybden og strømmen for stærk, så vi prøver lidt længere nede ad strømmen. På afstand ser det også ud, som om skridtlængde og stenplacering passer nogenlunde, men lige før det afgørende afsæt mod østre bred må det erkendes, at afstanden er for stor og den modtagende sten for lille. Et tidligere opsnappet brædt hentes og lægges ud som bro, og overfarten er sikret, omend Ulla redder sig en våd støvle i sine bestræbelser på at hjælpe Jørgen med en støttepind.

Lige på den anden side finder vi et par kassefælder, der dog ikke er i brug. Skoven på denne side er kedelig, tæt og uden grøn underskov, ja, den ligner faktisk en dansk nåleskov, men vi når målet: det lille rødmaledede hus ved bredden. Det er aflåst, men gennem vinduerne kan vi se en opredte seng, så bruges bliver den.

Vi finder et spor og kommer ud på den skovvej, som vi er gået på i søndags.

Nordpå uden skinner

Sidste mulighed for at nyde det fortsat gode - omend nu køligere vejr er en tur bagom til den nedlagte jernbane og så nordpå.

Vi følger vejen op til Bäcktorp, som viser sig at være et flot, gammelt hus med takket (udskåret) træværk såvel på sternbrædderne på gavlene som på udhænget ved tagrenden. Det er rigtig velholdt.

Herfra er det blot at følge kursen: så kan man ikke undgå at komme til den nedlagte bane. Det drejer sig kun om nogle få hundrede meter, før vi igen ser den typiske baneskråning. Vi følger nu strækningen mod nord, og her er der dels mere tilgroet, dels har man rodet mere op på selve dæmningen, og en del sveller ligger stadig henkastet ved siden. Vi finder en rådden svelle, som vi kan fravriste et par gamle skinne-nagler som souvenir.

Ved "Jotaberg" skal vi dreje ind igen ad vejen mod øst. "Jotaberg" viser sig at være et faldefærdigt, gammelt hus med tilhørende lade. Der er åben entre, men alt er ved at falde fra hinanden. Det gælder også laden, og omkring står et antal bundløse zinkspande, indtil flere hjulsæt af træ, men desværre totalt rådne og forfaldne.

Vores sidste opgave er at få nogle blå anemoner med hjem. På Sjögrens smukke skovareal har vi fundet netop den gruppe anemoner, vi ønsker, og de er nu plantet i Herlev.

Hjemturen

11.1 Orrefors

Efter den sidste rengøring kommer vi af sted ved 14.30-tiden. Vi beslutter os for at køre ad "bagvejen", dvs tværs over mod Hässleholm.

Da Orrefors alligevel ligger på vejen hjem, og for at have set også dette berømte glasværk, kører vi lige ind for at se, hvad det har at tilbyde. Der er en fin udstillingsbygning med flere lyse sale, hvor der er udstilet mange smukke glas af en lang række kunstnere, som har arbejdet for Orrefors gennem årene. Der er også en udstilling af det nuværende sortiment. Indkøb kan ske i glasbutikken, og Orrefors adskiller sig fra Boda og Kosta ved at have mange flere drikkeglas og karafler - det meste af krystal og meget tungt - ikke så forfærdelig spændende og relativt dyrt. Derfra kører vi så ad de små veje, som uanset samme farve på kortet er ret forskellige m.h.t. bredde og belægning.

Turen går via Algutsboda, Skruv med meget snoede veje gennem et særdeles smukt landskab.

11.2 Urshult

Medbestemmende til valget af denne rute er også, at den passerer Urshult, som er et af de meget omtalte og beskrevne steder i bogen om Småland, som vi har læst hos Ole og Kristine. Og her er smukt - både landskabsmæssigt og husmæssigt.

Lige efter Urshult gør vi en afstikker til Hackekvarn, hvor der ligger en gammel mølle ved en stor opdæmning af vandløbet, et smukt hus (møllerens?) og en velbevaret gammel, stenbelagt vej med rigtige køresten. Samme sted fascineres Ulla af en lille spætmejse, som har travlt ved et forladt spættehul.

11.3 Via Hässleholm

Vejen videre til Ryd, Lönsboda, Broby er fortsat smuk, men efter Hässleholm bliver det kedeligere, fladt og mere dansk. Efter Perstorf er det eneste opmuntrende, at Södra Åsen dukker op i horisonten.

Generelt må man sige, at turen taget som helhed er kønnere end den anbefalede, store vej.

Til en forandring skal vi ikke tanke op i Helsingborg, da prisen på benzin siden sidst er blevet sat op, så den er ca 50 øre højere end i Danmark. Da vi kommer til færgen, holder der en utrolig lang række lastbiler og nogle personvogne. Det resulterer i uventet ventetid, da vi ikke kommer med de to første færger, og i løbet af den ca. 1 1/2 time begynder det faktisk at være koldt i bilen. Kulden er atter ved at fortrænge foråret, men vi kan endnu engang se tilbage på en vejrmæssigt perfekt ferie.

Sverige 23.8-26.8

Der skal jo ikke så meget til at lokke os til Sverige, så når chancen er der for en forlænget week-end, så er vi strøget!

Ole og Kristine er taget derop i forvejen, hvor Ole har anvendt leen flittigt og Kristine gået i krig med at male metaltaget på brændeskuret og huset.

Vores første vandretur går til den gamle vandmølle (nu kun ruin), hvor Ulla og Jørgen har været før. Denne gang er aktørerne skiftet ud med nogle unge soldater, der leger kommandosoldater.

Vejret er fortsat med os, og med en øde beliggende gård som udgangspunkt sætter vi os som mål, at nå et vandfald. Først må vi imidlertid forcere indtil flere vandløb, men på et tidspunkt kan vi blot følge strømmen til målet. Her sidder vi længe og nyder vejret og vandets beroligende fald.

Turens hovedbegivenhed er plukningen af kantareller og andre svampe. Under kyndig vejledning får vi samlet kurv efter kurv, og vi er godt tilfredse uanset at de svenske venner mener, at det er noget "skræp", vi har samlet. De vil kun have kantarel-

ler.

Efter frokosten den ene dag forstyrres idyllen og stilheden af en helikopter, som flyver lavt over huset gang på gang. Da det har stået på i nogen tid, må sagen jo efterforskes, og det viser sig, at man er ifærd med at sprede kalk ud over søerne, og at påfyldningstedet er lige henne på hjørnet.

Lidt skal der jo laves for at man kan gøre sig fortjent til at have det så godt, og denne gang gælder det fældning og beskæring af kirsebærtræer og pålægning af et nyt tag på indgangspartiet.

Hjemturen går via Rostorp, som Ulla efter intense studier i bogen om Småland mener må være en omvej værd.

Sverige 27.9-30.9

Nu er der gået en hel måned siden vi sidst har været "hinsidan", så da Ole og Kristine tilbyder os endnu et week-endophold, kører vi ufortøvent af sted. Emil, som er Kristines barnebarn, er med på denne ferie. Vi har jo hørt meget om ham, og han lever op til omtalen som en frisk og snusfornuftig fyr. Det skaber også lidt fornyelse i opholdet: der spilles Matador, mens regnen alligevel siler ned, og tur i mørkningen, hvor Emil bestemmer hvorhen og hvordan, bl.a. med føring af Kirstine med lukkede øjne.

Der bliver også tid til et gensyn med Tomtebakken, selv om vejret denne gang ikke er helt med os.

På vores skovtur får vi lært om tragtkantareller, og flere gode steder opsøges med fyldte kurve til resultat. Når først man har fået øje på de uanselige, mørke svampe, er de der i store mængder.

Vi får savet de sidste fældede træer op til brænde og for ryddet op på grunden, så vi med god samvittighed kan tage afsked med ejerne, og derefter tage på vores sidste skovvandring - udstyret med en kurv, hvis vi nu skal finde nogle svampe. Det gjorde vi! På en halv time er spånkurven fyldt, og så kan vi ligesågodt tage hjemad.

Da vi har god tid, kører vi en ny vej hjem via Varnamo, Bre-daryd langs Bolmen-søen og for første gang nogensinde får vi en svensk elg at se. Den har fundet sig en have ved et ensomtbeliggende hus, hvor den kan gå uforstyrret og spise af træerne. Den tager sig slet ikke af, at vi holder nogle få meter fra den. Tværtimod lægger den sig mæt til at hvile.

Fotografierne dokumenterer vores held!

Skjoldnæsholm

En hurtig beslutning d.14.10, hvor det er et flot efterårsvejr,

og vi alle tre sammen med Flemming og Mette på vandretur ved Skjoldnæsholm.

Essen 21.-26.10

Jørgens konference i Essen bliver i år kombineret med et besøg i Sønderborg.

Der bliver tid til en lang vandretur i Sønderskoven, helt ud at vende, hvor man kan se ind til Høruphav og over til Kegnæs. Ullas nyerhvervede viden om tragtkantareller bliver også udnyttet, og faktisk lykkes det at finde nogle, om end ikke i de samme mændger, som i Sverige.

Vi når også at aflægge besøg i Flensborg, hvor der diskuteres skilsmisse efter at Reinhardt nu er flyttet hjemmefra (til Danmark). Merete er da også begyndt på køreskole, så hun kan få glæde af Passaten.

Den sidste dag startes rengøringen (afsøbning af døre og karme).

Ulla tager flyet hjem om aftenen, efter at Jørgen er kørt efter frokosten.

Selve symposiet er som det plejer, og med masser af gamle bekendte.

Listen over ting, der skal købes ind er ikke så lang, som den tit har været: den er begrænset til diasrammer og -magasiner. Dog finder en lille "lommecomputer" i creditcard-størrelse nåde som gaveide til Christian.

På det dejlige **Folkwang Museum** er der en særudstilling med malerier af *van Gogh og hans samtidige*. Der er virkelig mange mennesker, som besøger udstillingen, som viser mange sjældent-viste malerier af van Gogh, og dertil eksempler på samtidige kunstneres værker - enten med samme teknik eller med samme motiv. Jo, det er en ganske spændende udstilling.

Den anden udstilling er lidt mere speciel. Den omhandler *Skt. Petersborg* i byens storhedstid. Den vises i Krupps "Villa Hugel", som ligger i meget smukke omgivelser syd for byen. Der udstilles malerier, brugskunst, smykker, klædedragter mm.

I det tidligere gæstehus er der nu indrettet et særligt Krupp-museum, som dels fortæller om Krupps udvikling og betydning for regionen (faktisk meget spændende, bl.a. fordi Krupp oprettede socialt boligbyggeri, skolegang, bibliotek, hospital osv tidligt i forrige århundrede). Der er selvfølgelig også en strømlinet udstilling af, hvad koncernen kan præstere på en lang række områder.

Der er sat en hel dag af til at rejse hjem, så den første aften overnattes der lidt udenfor den smukke middelalderby *Rheda-Wiedenbruck*, som nok er et genbesøg værd.

Næste morgen går turen videre til **Wastfalische Freilichtmuseum** ved Detmold, som er et meget stort frilandmuseum. Der er gjort meget ud af at få det til at være levende: der en åben ild på

ildstederne, pottemager, smed, spindedame, møllevingerne går, hønsene går i stalden, hvor der er oplagt hø osv. Alt er utroligt livagtigt med masser af husgeråd, legetøj osv.

Der gik faktisk tre timer med at vandre gennem området og se de mange huse og gårde, hvoraf mange er den type, hvor stalden er integreret med køkken- og spiseregionen.

I en brochure har jeg læst om et *automobilmuseum* i Bad Oynhausen (det ligger egentlig tættere på Vlotho), som efter beskrivelsen ser ud til at være et besøg værd. Det er det også, omend det ikke kan måle sig med Muhlhouse. Der er ikke så meget plads til rådighed, så bilerne står meget tæt, men der er dog et pænt udvalg. Til gengæld har jeg aldrig set så mange motorcykler! I en bygning i tilknytning til musseet kan man ud over nogle tog og fly, se en maskinpark af diverse drejebænke og andre værktøjsmaskiner.

Troldeskoven

Ulla og Solveig har aftalt vandretur i naturen d.11.11. Turen skal gå til **Troldeskoven** i Tisvildeleje, og vi mødes allesammen ved den gamle Asserbo slotsruin (Ulla, Jørgen, Flemmig og Mette samt hele familien Stolpe). Vejret starter diset, men det er i øvrigt mildt og tørt, og efter at vi har undret os over Troldeskovens forkrøblede træer, vandrer vi op på en høj med udsigt over Kattegat, hvor vi indtager den medbragte frokost. Turen afsluttes hjemme hos John og Solveig.

London 7-11.12

Som sædvanlig skal Jørgen til konference i London i december. I forbindelse med planlægningen er det spørgsmålet, om Ulla kan få fri til at komme med (økonomisk kan der modregnes mellem den pris Jørgen skal have givet og den pris, Ulla skal betale fratrukket rabat, dvs i alt kr. 745 for Ulla). Beslutningen bliver positiv, og som et ekstra plus tager Bente og Birger en hurtig beslutning om at ville tage med, så der bliver bestilt fire pladser hos Spies.

Efter nogen spænding på venteliste fik vi plads på Strand Palace, som vi gerne ville.

Sidst på dagen fredag d. 7.12 kører Christian os til lufthavnen.

Velankommen til Stansted bliver vi kørt ind til London ad en helt anden vej en tidligere, hvorved vi kommer gennem de nye Docklands.

Det er Bente og Birgers første besøg i London, så det er helt sjovt at skal fungere som guide: Dels er der jo nogle ting man "skal" have set, dels er der selve stemningen.

Den første aften gik med at finde et sted, hvor Spies enkelte stykke rugbrød kan blive suppleret. Det lykkes omend noget sent på restauranten på puben **Sct.Martin**.

Vejret starter fra sit kolde og lidt fugtige hjørne, men paraplyerne er jo billige i London. Efter at have købt ugekort

til tog og bus, er første opgave at få skaffet billetter til de musicals, vi ønsker at se. Det gik rimelig let via autoriserede bureauer, og så kan sightseeingen begynde.

Tur ned ad Whitehall forbi **Downing Street**, monumentet for 1.verdenskrig, parlamentet med Big Ben og tilbage for at se "*changing of the guards*". Derefter langs Sct.James Park mod Buckingham, hvor garden trak op.

Det passer så med at snuse lidt til de dyre forretninger i *Bond Street*, før vi fandt en lille pub, hvor vi også kan få en sandwich.

British Museum er næste punkt på dagsordnen. Der er jo så meget at se, at det må blive noget forhastet. Valget faldt på de gamle kulturer, ikke mindst Ægypten (mumier mm).

Om aftenen går turen ud til Bayswater, hvor Jørgen kender en indisk restaurant, og det bliver et ganske vellykket måltid.

Søndag formiddag kan man ikke lave meget i London, med mindre man går på loppemarked, sammen med alle de andre turister - og det gør vi så. Bente får købt jogging sko, og Jørgen lader sig overbevise af gadehandlerens talegaver og køber et universalværktøj til glasskæring, slibning, afisolering mm. Det vækker almindelig moro!

Vejret er heldigvis godt og turen gik derfter mod *Sct.Catherines Docks*, som til trods for at de er omgivet af en masse nyt byggeri har bevaret det meste af sin charme.

Det gælder i det hele taget, at havnefrontens gamle, forfaldne pakhuse er blevet restaureret til det ukendelige med kontor- og indkøbsfaciliteter.

Så går turen med The Tube til Kensington for at gå på *Science Museum*, men forinden er der et massivt krav om noget spiseligt. Det er ikke det enkleste en søndag eftermiddag i dette kvarter, så vi må gå langt, før der er en pub, Jørgen kender. De har imidlertid stoppet madsalget. Vi beslutter os for at nøjes med en pint - og tage bussen tilbage til museet, hvor der er et cafeteria, man kan besøge.

Nu er der kun kort tid tilbage af dagen, så vi beslutter os for at splitte op, og mødes senere. Ulla og Jørgen tager en delvis runde i afdelingen med rumteknologi, transportmidler (bl.a. bro- og tunnelbygning), skibsfart (med mange spændende og flotte skibsmodeller), edb-teknologi, særudstillingen for Lego (future cars, "sandkasser" med lego-klodser og lokaler med teknisk lego), en meget kort rondering gennem den medicinske afdeling (2 etager), som Jørgen tidligere er blevet begejstret for.

Da vi ikke har fået så meget fast føde, beslutter vi os for at spise tidligt. Vi går i Soho hos vores sædvanlige kineser. Det er også godt, men det må bemærkes, at Bente ikke brugte sine pinde!

Vi kommer så tidligt ud derfra, at der endnu ikke er noget af Sohos natteliv at vise, så det erstattes at et par pubber undervejs, bl.a. "Sherlock Holmes".

Mandag blev dagen, hvor der skal ses på priser og tages hul på

indkøbene, så turen går op gennem Regent Street og videre til Oxford Street. Alle skoforretninger, Bally-shops og de store magasiner vendes med Jørgen som anfører (for ikke at skulle bruge hele dagen med at ose).

Bente og Birger har teateraften ("Cats"), så Ulla og Jørgen vælger dagen til det traditionelle besøg på Manzis fiskerestaurant (hvor vi i øvrigt overhører en englænder og en franskmænd i livlig diskussion - på hver sit sprog!). Vi møder et par meget begejstrede teatergængere i den aftalte pub ved Covent Garden efter forestillingen.

Jørgen starter konferencen tirsdag, så han er borte til sidst på eftermiddagen. I mens er de andre på sightseeingtur til Sct. Pauls Cathedral, Tower Castle og Tower Bridge, mens "Belfast" bliver springet over i denne omgang.

Det er vores tur til at se vores musical, "Miss Saigon", som er den Jørgen ikke har set. Desværre er de billetter, vi har fået højt oppe på balkonen, hvilket tager en del af udsynet til scenen for Ulla. Stykket er som sædvanligt professionelt i sin forevisning, men ikke med samme iørefaldende melodier som Lloyd Webbers musicals.

Vores middag er indtaget på den italienske restaurant et par hjørner fra Strand, og vi mødes på den samme pub igen efter forestillingen.

Onsdag er Jørgen dels til konference, dels til "conference dinner", så den dag er splittet op. Han når dog at få købt sig sine traditionelle sko ("Andre mennesker vil da have noget nyt, og ikke noget maget til", var ekspedientens bemærkning).

Dagens oplevelser var ellers flymuseerne i Hendon og "The old Bull and Bush".

Der blev rapporteret levende om de nye tableauer, der var kommet derude for at levendegøre stemningen under "The Battle of Britain", bl.a. figurer med filmede ansigter og livagtig tale!

Med sædvanlig sporsans finder Ulla i Hampstead Heath efter nogen vandring "The Old Bull and Bush". Der er desværre lukket for madsalget, men en pint kan man da få - og skynde sig at drikke, da der straks slås "last order" til eftermiddagslukning.

Torsdag var stadig konferencedag, men Jørgen tog lidt tidligere derfra og fik købt sine skjorter i den lille forretning på Strand ("same procedure..."), og nåede også Designmuseet, som er et af de nye museer, som han har ønsket at se. Det har en udstilling og en mindre, permanent udstilling. Udstillingen er om det hollandske post- og telegrafvæsen, og det er, hvad det så er, men eksemplerne i standardudstillingen rummer for lidt til virkelig at kunne illustrere design og designudvikling, selv om man har gjort forsøg på det. Af dansk design er der B & O og Arne Jacobsen.

Han har ønsket at gense *Westminster Abbey*, og det nås også, endda også den lille klosterhave, som netop er åben for offentligheden om torsdagen.

Det viser sig senere, at resten af rejseholdet har forladt stedet omtrent på samme tid, men taget en anden bus hjem.

Deres dag er ellers gået indkøb og en afsluttende runde på Covent Garden.

Da det er sidste aften i London har vi foreslået "*Ye Ol Cheshire and Cheese*", som en typisk engelsk restaurant af de bedre. Den er stadig ganske hyggelig (og svær at finde), men menukortet var i anledning af julen noget begrænset. Det vi fik var i øvrigt godt, og betjeningen et par meget charmerende og grinende piger.

Fredag er hjemrejsedag, og sidste chance for panikindkøbene. Bl.a. har Ulla ikke kunnet affinde sig med priserne på cashmere i år, og har derfor slet ikke købt noget som helst. Jørgen har set dem relativt billige på Covent Garden, og der bliver årets cashmere så købt.

Da alle er færdige, kufferterne pakket og sat i kuffertrum op ad formiddagen, prøver vi at nå antikvitetsmarkedet på *Bermondsey Square*. Men da vi når derud ved 11.30-tiden er de fleste boder allerede pakket sammen, så det bliver en lang travetur, hvor det mest opløftende er pubben på vej hjem: *The wool sack*, som serverer ganske udmærket mad. Vi er jo nødt til at helgardere os, da vi ikke troer at *Spies* vil ofre et ordentligt måltid på os.

Bente er helbefaren pub-finder og finder som afslutningspub et spejlkabinet på *Shaftebury Avenue*(?)

Bodil og Villy afhenter ved hjemkomsten til Kastrup og byder på en laksemad til den første ferieberetning.

Generelle indtryk fra London-turen: priserne er steget meget (f.eks. koster 1 pint ofte over 1.50, cashmere steget fra ca 70 til 125 og derover, ja faktisk fandt Ulla en til 325), renoveringen er ved at være tilendebragt - og der bygget meget nyt. Undergrundsstationerne er tur efter anden blevet til at holde ud. Embankment-centret er næsten indflytningsklart, posekoner og -mænd er flyttet ind i dørnicherne ved Strands forretninger.

Diverse

Grunden til et nyt køkken på Veronavej blev allerede lagt i slutningen af 1989, da Ulla og Bodil overbeviser Axel om, at der nu er råd til et nyt køkken. I løbet af året tager det form: vægge rives ned, der opsættes nye lofter og lægges gulve, elementkøkkenet besluttet og de nye hvidevarer kommer på plads, så der hen på efteråret kan holdes indvielsesfest for en glimrende arbejdsplads.

Vi har passet Trisse, mens familien Tynell er på skiferie i Norge i februar og på sommerferie, og som noget nyt er vi betroet ansvaret for Sofie, som er bagboens sorte kat.

Harly & Gerda Gl.dansk
 Bente & Birger 4 champagneglas m.blåt
 Addi & Asgerstofæske m. 2 bånd m.fuglestemmer+lille and
 John & Solveig & LasseHortensia + lavendel
 Tove & AxelKokuspalme + ferskent træ (sm Th EM)
 Bodil & VillyGlaseret blå krukke med margueritter
 Kurt & Lis3 fl. Corbieres rødvin
 Else Margrethe & Thorkildsammen med Axel & Tove
 Mogens & BorghildEske chokolade
 Mogens & LineBog om kontrol- & varsling, lyng og modelfly
 Torbentørrede blomster + Láir de temps
 Stig & Herdis & Espen & Steen2 fl. rødvin
 Ole & KristineSvampebog
 Thomas (bagbo)Lambrusco
 Viggokinesisk gulvvase (sm Jørgen og Merete)
 Christian, Ulla, JørgenHvalbevis fra drengene

Fra holdet:Inside guide Argentina, Ildpotskål, buket, hvid
Porsche

Ikke deltagere:
Michael Rauh1/2 jubilæum
Kreds 31/2 gl.dansk
HK-klub1/2 gl dansk
Anne Marie og Hjørdis1/2 porse
Fleming VestergaardRioja
Dorthe & IngeMoulin en Medoc
Dataafsnit + NC3 fl Demilune-rødvin
Teknikere3 fl. Chateau Fontes
????1 fl. champagne

Gæster & visiter

()=hos

Addi & Asger (3.3) 12.4 3.6 3.8 (13.9) 13.10 6.11 (21.12)
Aksel & Tove (12.1), (28.1), 18.3 (10.4), 21.4 (6.5), 3.6 3.8
(12.10) 13.10
Bente & Birger 18.2 (11.4) 3.6 23.6 3.8 13.10, (3.11)
Bodil & Villy (16.2) 3.6 23.6, 3.8 (17.8) 13.10
Flemming & Mette (17.2) (23.5) 3.6 (15.9) 13.10, 6.11 26.12
John & Solveig (9.2) 12.4, (2.5) 14.5, 3.6 (9.7) 3.8 13.10
(11.6) 17.12, 26.12
Ole & Kristine 21.4 3.8 (8.7) 24.11 (5.12)
Thorkild & Else Margrethe 3.6 (15.6) 3.8
Stig & Herdis (3.2) 3.6 3.8